

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

č. 111
postní doba
2016

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- Zprávy z farnosti
- Kronika
- Knižní okénko
- Pro děti
- Modlitební aktivity v Evropě
- Bohoslužby o Velikonocích

V bule vyhláshující Svatý rok jsem vyzval k tomu, aby se „postní doba Svatého roku prožívala obzvláště intenzivně jako velká příležitost ke slavení a zakoušení Božího milosrdenství“ (Misericordiae Vultus, 17).

Výzvou k naslouchání Božímu slovu a k iniciativě „24 hodin pro Pána“ jsem zdůraznil prvořadost naslouchání tomuto slovu v modlitbě; a to především slovu prorockému. Boží milosrdenství je v skutku hlásáním světu a každý křesťan je vyzván, aby s takovýmto hlásáním získal svou osobní zkušenost. Proto o postní době vyšlu misionáře milosrdenství, aby byli pro každého znamením Boží blízkosti a Božího odpuštění.

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2016

Moji milí,

vítám vás u četby postně velikonočního vydání našeho farního zpravodaje.

V tomto jubilejním roce milosrdenství jsme zváni, abychom se nebáli Boží milosrdenství zažít na vlastní kůži a také ho zprostředkovávat našim blízkým. Celou postní dobu otevírají slova Pána Ježíše o modlitbě, postu a almužně. Společným jmenovatelem těchto tří věcí je co nejmíň myslet na sebe a co nejvíce tu být pro druhé.

V listu Židům čteme: „Proto Kristus říká, když přichází na svět: *Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.*“ (Židům 10,5-7). Bůh přichází v těle, jak to prožíváme o Vánocích, aby nám byl blíž a dokázal nám, že s námi prožívá naši realitu. Pro něj samotného to zároveň znamená zapomenout na sebe a dát se nám do rukou. Velikonoce jsou stvrzením této vydanosti. Bůh se ponizuje, aby svým milosrdenstvím, dobrotou, laskavostí, svou obětí, která by nás měla dojmout k slzám, rozpustil naši zkamenělou pýchu a tak nás vyléčil. Aby nás přivedl zpět k opravdovému lidství.

Dovolme milosrdnému Bohu, aby se nás dotkl a svým soucitem nám změnil kamenná srdce na soucitná srdce z masa.

Nezapomeňte, že s uzdravující Boží láskou se můžeme jednoduše setkat ve svaté zpovědi.

Moji milí, přeji vám všem, aby setkání s Bohem v jeho vydanosti pro vás bylo zdrojem pokoje a opravdové radosti.

Váš Otec Karel

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ ■ CO SE CHYSTÁ

■ **Most mezi nebem a zemí**

Výstava „Most mezi nebem a zemí“ a prohlídka kostela sv. Vojtěcha v Jílovém u Prahy. V úterý **23. února** odpoledne zvou senioři na výstavu Ljuby Vitkovské Most mezi nebem a zemí do Jílového. V Regionálním muzeu je do konce února instalovaná výstava batikovaných obrazů světců, kterou bychom od 13 hodin shlédli. Od 14.30 je domluvena komentovaná prohlídka zdejšího kostela svatého Vojtěcha.

Sraz v 11.15 před farou, odjezd autobusem 196 ze stanice Nádraží Strašnice, příjezd do Jílového 12.42, návrat po 17. hodině.

■ **Velký jarní farní úklid před Květnou nedělí**

V pátek **18. března** od 14 hodin a v sobotu **19. března** od 8 do 11 hodin. Zváni jsou všichni, kdo chtějí přiložit ruku k dílu a přispět k čistotě a pořádku v našem kostele. Již předem děkujeme za pomoc.

■ **Týden v Janských Lázních**

V závěru školního roku týden v Janských Lázních **od úterý 28. 6. do soboty 2. 7.** – penzion Marianum v Janských Lázních. Zveme opět všechny farníky, zvláště rodiny s dětmi a seniory. Plánujeme výlety spojené s duchovním programem P. Vladimíra. Zájemci, hlase se závazně v sakristii nejpozději do konce března spolu se zálohou 1 000 Kč. Doprava linkovým autobusem v úterý 28. 6. v 8.05 z Černého Mostu nebo vlastní. Těžká zavazadla přivezeme autem.

■ ■ VÝHLED NA PRÁZDNINY PRO MLÁDEŽ

■ Světové setkání mládeže Krakov

V létě se budou konat SDM v Krakově. Prosíme všechny případné zájemce, kteří se chtějí duchovně připravit na toto velké setkání, aby navštívili strašnické společenství mládeže, které se setkává po mši sv. každou středu od 19.00 buď ve sklepních prostorách fary nebo v prostoru učebny. Budeme se společně duchovně připravovat na tento veliký zážitek, který pro nás Pán Bůh připravuje. Více informací o „Strašnickém spolču“ můžete nalézt buď na nástěnce u postranního vchodu do kostela, na facebooku nebo na webu signaly.cz.

Kontakty:

<https://krakov2016.signaly.cz/1408/kontakt>

Více informací – Anna Brabcová:

- mladez@cirkev.cz
- 731 625 965

Mládež naší farnosti se vydává společně – kontakty na strašnické spolčo:

- Kristýna Boudová 730 977 843
- Václav Vlasák vasek.vlasak@centrum.cz

Vítáme každého a těšíme se na vás, Kristýna a Vašek

■ Čundr

Od pondělí 1. do neděle 7. srpna – z důvodu Světového setkání mládeže v Krakově je oproti minulým letům týden posunut.

Zveme všechny mladé na další putování českou krajinou, tentokrát Českomoravskou vrchovinou. Přihlášky prosíme odevzdat do sakristie nejpozději do neděle 12. 6. Najdete je na webu nebo v sakristii.

Na příjemnou letní akci se těší Radka a Kryštof Suchých.

■ ■ VÝHLED NA PRÁZDNINY PRO DĚTI

■ Letní dětský farní tábor

Pondělí 15. až pátek 26. srpna 2016. Příprava letošního letního tábora už je v plném proudu. Můžete se těšit na nové zážitky, úžasná dobrodružství a natěšené vedoucí. Tábor se koná tradičně poslední dva týdny v srpnu, 15. – 26. 8. 2016. Přihlášky jsou na webu nebo v sakristii, odevzdejte nejpozději do neděle 12. 6. v sakristii.

Za všechny vedoucí se těší Anička Kafková.

■ ■ VZPOMÍNKA

V neděli na deváté jsme v kostele potkávali urostlého pána obdivuhodně vzpřímené postavy s bílou holí. 29. ledna jsme se s Josefem Kučerou v našem kostele naposledy rozloučili.

Narodil se r. 1930 na Šumavě, (ve farnosti P. Marie) ve Strašíně; dětství prožil s rodiči a sestrou Marií v přilehlých vesnicích (Nezdice, Lazna).

Jako chlapec utrpěl při pastvě úraz. Infekce postupně zasáhla obě oči, a přestože mu rodiče dopřáli léčení ve Vídni, zrak se nepodařilo zachránit. Josef pak poznával Šumavu i jako nevidomý – s kamarády.

Rodiče jej prozíravě posílají do Prahy do Deylova ústavu na konzervatoř. Zde se učí hře na akordeon a hornu. Bydlí u řádových sester na Hradčanech. S láskou vzpomínal na mateřskou péči sester. I na to, jak se venkovský chlapec „přerodil“ v městského studenta. Se spolužáky se ohromně podporovali ve studiu, ve cvičení na nástroje, v pracovitosti i v klukovinách. Chápali se vzájemně – vždyť zápasili se stejnými obtížemi. Vznikla tu pevná přátelství na celý život a Josef si zde zamiloval řád, poctivost, naučil se pracovitosti.

Manželka Jolanta pocházela ze Slovenska. Chodili na slovenské mše – tehdy u Nejsv. Salvátora. Bydleli v Rybníčkách a pak v Malešicích. Josef nejdříve dostal místo jako učitel hry na hornu a akordeon do Ledče nad Sázavou. Jezdívával domů jen na víkendy.

Společně s dětmi Olgou, Janem a Hankou se manželé ujali neteře Danicy, o kterou se její matka nemohla postarat a vychovávali ji jako vlastní. Maminka mezi mateřskou také pracovala, aby zajistili rodinu. Když Josef dostal místo v Praze, bylo lépe. Svou práci v hudebních školách miloval. Dokázal i z netalentovaného dítěte vykřesat nějaký smysl pro hudbu, rytmus... Poctivě se připravoval. Aby žáky mohl učit, musel znát z paměti veškerý jejich repertoár. Až do pozdního věku - učil do svých 80ti let –to byly dlouhá studia hudební literatury dostupné v Breilově písmu.

Na prázdniny celá rodina odjížděla na milovanou Šumavu – za rodiči, kmotry a kamarády. V rodných Nezdicích později zdědili chalupu a Josef s několika řemeslníky chalupu opravoval. Oba manželé žili a vyznávali svou víru a také v ní vychovali děti. Respektovali přitom jejich svobodu, jak s pokladem víry naloží.

Manželka, které Josef říkal „Andělí“ odešla na věčnost již před 25 lety. Zůstal pak s nejmladší dcerou Hankou. Později se k Josefovi přistěhovala ze Šumavy 90 letá ovdovělá maminka. Za těch pár šťastných let s ní v Praze byl velmi vděčný.

Josef byl nesmírně rozjímavý člověk: poctivost a řád měl i v modlitbě. Denně se modlil růženec a další modlitby, poslouchal duchovní literaturu. Měl v hlavě celé kalendárium narozenin a svátků svých dětí a vnoučat. Poctivě se za všechny modlil. Byl také duchovním průvodcem a rádcem mnoha svým známým.

Josef rád manuálně pracoval: štípal a řezal dříví, sám si uklízel, umýval okna; uměl si uvařit, pohostit návštěvu. Nesnášel odbytou práci. Bylo ovšem těžké stačit mu v tempu... A také měl rád legraci.

Dlouhá léta byl činný jako místopředseda Sdružení zrakově postižených Ave a zpíval tenor ve sboru sdružení.

Jako pedagog musel Josef v době komunismu občas zdůvodňovat své postoje a názory. Nikdy ze svého neslevil.

„Ten, který nás nemohl vidět tělesnými očima, nyní patří na Boha tváří v tvář,“ řekl P. Jan Houkal v promluvě při pohřební bohoslužbě.

Josefe, věříme, že jsi nás neopustil. Naopak – ač duchovně, můžeš být s námi mnohem víc než dříve. Jistě nám budeš pomáhat svou přímlovou. Kéž bychom se naučili dívat srdcem, jako ty. Díky za příklad tvého života.

J. + J.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ SILVESTR NA FAŘE

Po děkovné mši svaté jsme se odebrali do učebny, kde pro nás byly upraveny stoly plné výtečných dobrot. Po slavnostním úvodním přípitku pan Kykal vybalil piano a už zněly naše lidové písničky, které nás provázely celý večer. Nálada byla výborná, všichni se dobře bavili a pochutnávali si na přinesených dobrotách. Svědčí o tom i „pozdní rozchod účastníků“. Velký dík patří jak organizátorům, tak i hudebnímu doprovodu, panu Kykalovi.

H. Kavenová

■ ■ ZKUŠENOSTI Z KOLEDOVÁNÍ

Letos jsem se poprvé odhodlala s dětmi koledovat během Tříkrálové sbírky. Máme tři děti – tři krále jako vyšité, takže jakmile byla o sbírce zmínka v ohláškách, věděla jsem, že nás musím přihlásit. Chtěla jsem konečně také něco „dát“, nejen „brát“. Koledování jsem chápala jako jinou formu modlitby, nejen za naši rodinu, ale i za naši farnost a za celý svět. Zároveň to byla jedinečná příležitost, jak umožnit našim ratolestem zažít, že i ony ve svém dětském věku mohou konkrétně pomáhat potřebným lidem.

Osobně jsem nikdy před tím nekoledovala a navíc jsem od přírody „stydlní“, takže pro mě nebylo lehké správně navnadit nejen děti, ale i sebe. Nakonec se nejmladší Natálka (3,5 roku) velmi těšila, protože znala spoustu koled ze školky i z domova, které si celé dny propěvovala – a já jí slíbila, že při koledování budeme zpívat. Prostřední „princezna“ Beruška (čerstvě 6 let) se těšila, že se bude moci i na ven oficiálně převléknout do dlouhého bílého hábitu, navíc s korunkou na hlavě. Nejstarší Tobík (kterému bude 8 let), jenž plně objevil kouzlo peněz, se těšil, až mu budou cizí lidé do kasičky strkat peníze. Ze začátku sice nemohl pochopit, proč si pár korun nemůžeme nechat i pro sebe, když „tam přece budeme tak dít“, ale poté, co prozkoumal zapečetěnou kasičku, pochopil, že to opravdu není technicky možné.

Kvůli urputnému kašli se nám nakonec podařilo koledovat jen přímo v „den D“, 6. ledna. Děti se před akcí doma začaly opět stydět, takže jsem vůbec netušila, jak celá má představa dopadne. Od Lídy jsme vyfasovali luxusní hotové skládací korunky, již ušité hábity a chutné trojhránky na posilnění – ty fungovaly jako nejlepší motivace. Doma jsme sbalili různá hrkátka a rolničky a vyrazili jsme za jistotou, kde často vidáme další „koledníky“ i davy procházejících lidí – do podchodu na metro Skalka. Převlékli jsme se až u metra, aby se děti „neodvařili“ nezvyklou pozorností už předem.

Ani jsme se nestačili postavit na plánované místo v podchodu a začít zpívat a už se k nám hrnuli lidé s mincemi. Evidentně je zaujala především maličká Natálka, která, zvláště když rozdávala letáčky, kalendáře a cukříky, vypadala v královském převleku prostě k nakousnutí. Beruška statečně celou dobu bubnovala na bubínek a zpívala jednu koledu za druhou. Byla mě i Tobíkovi, kteří jsme se asi nejvíc styděli, skutečnou oporou.

Kvůli zimě a průvanu jsme na místě vydrželi jen asi 40 minut a celou dobu se k nám hrnula spousta milých lidí, kteří chtěli přispět na dobrou věc. Jedna paní nám dokonce koupila další posilnění, sladké tatranky. Lidé si nás nadšeně fotili (já jsem na to bohužel v zápalu akce vůbec nepomyslela, takže nemáme památku z terénu). A teprve až ke konci nám příjemnou idylku trochu narušila jedna starší paní, která mne obvinila z toho, že zneužívám své nebohé děti k žebrační. Kdyby na mne podobné obvinění vyhrkla hned ze začátku, tak to celé rovnou zabalím. Ale Pán tuto drobnou epizodku dobře zařídil až na konec, abychom si připomněli realitu dnešního světa a přitom si uchovali krásné zážitky. Chvála Tobě Kriste! ☺ Dáš-li, příští rok vyrazíme opět.

■ ■ FILIPOV

Každoroční pouť do Filipova se už stala v naší farnosti tradicí. Jako každý rok i letos zajistil pan Sixta pro nás poutníky 2 autobusy – za což mu moc a moc děkujeme! Všichni jsme si uvědomovali, jaká je to milost, že máme možnost prožít tuto pouť, kdy se slaví 150. výročí od zjevení Panny Marie ve Filipově, právě ve Svatém roce Milosrdenství. Na tento fakt nás upozornil otec Vladimír před odjezdem. Filipovský kostel byl zcela zaplněn poutníky z celé naší republiky a i ze sousedního Německa a Polska. Atmosféra byla úžasná, a když mše svatá před šestou hodinou ráno končila, ani se nám nechtělo odcházet. Ještě jednou jsme navštívili kapli Zjevení a pak už do autobusů a cesta domů. Kdo nemohl jet s námi, měl možnost sledovat přenos na televizi NOE ve středu večer ve 20 hodin.

Věra

13. ledna jsem se zúčastnila pouti do významného poutního místa Filipov, místa spjatého se zjevením P. Marie. Farnost Strašnice pořádala pouť k výročí 150 let od zázračného uzdravení Magdaleny Kade. Od kostela jsme vyjeli o půlnoci dvěma autobusy, 80 farníků a poutníků z Prahy a okolí. Ve 3 hod. ráno jsme již seděli ve zcela zaplněném kostele P. Marie Pomocnice křesťanů, který je od r. 1926 Basilikou Minor.

Následovala mše svatá za přítomnosti litoměřického biskupa Jana Baxanta a z Německa biskupa zhořeleckého Wolfganga Ipolta, a desítek kněží. Mši natáčela televize NOE. Myslím, že si do kostela s sebou přineslo mnoho lidí své prosby, díky, ale také své bolesti a starosti. Je stále za co prosit a děkovat Bohu.

Doufám, že jsme si z Filipova odnesli všichni velké povzbuzení do dalších dnů a pouť byla pro nás velkým požehnáním. V 9 hod. ráno jsme již dorazili v pořádku do Prahy. Myslím, že se nám pouť všem líbila a příští rok pojedeme zase (nejen 2 autobusy).

poutnice Jarmila

■ ■ MASOPUSTNÍ KARNEVAL

Kde potkáte roztomilou Karkulku, krásné princezny, obávané piráty i desperády, hravá zvířátka i důstojného policistu nebo obavy vzbuzujícího čaroděje?

Kde si děti mohou užít rytířský souboj s meči i průchod hradní chodbou se Čtyřlístkem na kouzelném hradě? Nebo zdvihat činku s Bobíkem silákem? A kde se i rodič něco přiučí? V Myšpulínově laboratoři! (Mimochodem, víte, že soda nasýpaná do octa vytvoří bublající sopku?)

Kde dokážou přesvědčit i ty stydlivé zaspívat písničku s mikrofonem? Kde si všichni užijí tanec v maskách? A kde v závěru nechybí sladké odměny i dort?

Ano, na farním masopustním karnevalu! Vymyslet báječné odpoledne pro děti sotva chodící i školní tak, aby se všechny bavily, není nic jednoduchého. Ale vám se to, milí organizátoři, povedlo na výbornou (a ještě s hvězdičkou a dvakrát podtrženou)! Udělali jste radost více než 30 dětem i jejich rodičům. Patří vám za to velký dík!

Lada, Pavel, Františka Marešovi

■ ■ MASOPUSTNÍ KARNEVAL JEŠTĚ JEDNOU

V sobotu 6. února se pro děti naší farnosti v tělocvičně ZŠ Brigádníků konal tradiční Masopustní karneval. Tento rok děti přivítali kamarádi ze Čtyřlístku. Úkoly, které vymyslely maminky z mateřského centra, přeměnili mladí pomocníci naší farnosti do skutečného dobrodružství, které čekalo na 8 stanovištích. A tak se děti seznámily s komiksovými hrdiny, zazpívaly si, dobyly hrad nebo se na chvilku staly vynálezci. Po splnění úkolu čekala na děti sladká odměna a představení masek. Princezny, piráti, zvířátka, ale i sněhová vločka nebo čarodějnice si pak spolu zazpívali a zatancovali.

Téměř čtyřicítka dětí strávila skutečně krásné odpoledne plné her a hudby.

Všem, kteří se na něm podíleli, maminkám z mateřského centra, mladým ochotníkům z farnosti, kteří mysleli na každý detail, za všechny děti a rodiče děkují

Elen Matúšová a Maruška Hladíková

■ ■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

Obraťte se a věřte evangeliu. Tato výzva nás provází každou postní dobou. Slyšíme ji rok co rok a mohlo by se stát, že nám „zevšední“ a tak přestaneme vnímat její význam i naléhavost. Tipy dnešního knižního okénka by chtěly nabídnout cesty a možnosti, jak znovu naplnit tuto výzvu vedoucí k novému životu.

Timothy Keller: Svoboda sebezapomnění – cesta k pravé křesťanské radosti

„Čím se vyznačuje srdce, jež prodělalo radikální proměnu skrze milost Boží? Pokud věříme v Krista, jaká by měla naše srdce být? Nejde o prostou etickou otázku poctivého jednání. Mravně a poctivě se koneckonců můžeme chovat i tehdy, jsou-li naše srdce naplněna strachem, pýchou, nebo touhou po moci. Jde o otázku srdcí, jež jsou od základu proměněna milostí Boží – a o to, jak se taková proměna projevuje v reálném životě.“

Útlý spisek kazatele označovaného za C. S. Lewise 21. století nás zve k nahlédnutí do nitra vlastního srdce a poodhalení pravdy o našem egu, na které prozrazuje čtyři velmi trefné vlastnosti: prázdnotu, bolavost, zaneprázdněnost a křehkost. *„Prázdnota naznačuje, že v jádru lidského ega není vůbec nic... a často bolí, což znamená, že musí být nesmírně těžce pochroumané. Něco se na něm strašlivě vážně pokazilo. Přitahuje k sobě totiž trvalou pozornost (Přemýšlejte o tom: je velmi těžké prožít den, aniž bychom se necítili opomíjeni, ignorováni, aniž bychom se necítili hloupě nebo něco nevyčítali sami sobě). Je neskutečně zaměstnané, zaneprázdněné – vždyť na sebe neustále upozorňuje. ...Metoda, s jejíž pomocí se normální lidské ego pokouší vyplnit prázdnotu a vyrovnat se s neklidem a nepokojem, spočívá v porovnávání sebe sama s ostatními. V neustálém porovnávání.“*

Autor tak velmi stručně a přitom trefně popisuje příčinu našich mnohých psychických i životních nesnází. Nenechává nás ovšem tomuto poznání napospas, ale spolu se svatým Pavlem a biblickým úryvkem z 1. listu Korintským přináší i řešení, které skrze biblický výklad odpovídá na naléhavou otázku *„jak dosáhneme takového stavu, že nás přestane ovládat to, co si o nás druzí myslí?“* Pro mnohé z nás, kteří v tuto chvíli přemýšlíme nad tím, zda-li by řešením nebylo trochu více „sebedůvěry“ nebo naopak trochu více „skromnosti“ je autorovo řešení fantastické především v úhlu pohledu, ale i v samotné podstatě: odhlíží od člověka samotného, vychází z hlubokého (a pro někoho možná zcela nového) pochopení evangelia a opravdu otvírá dveře do života svobody a radosti. Víc nelze prozradit, neboť opravdu stojí za to se na tuto objevnou cestu za svobodou a obrácením osobně vydat.

Vydal TRITON v roce 2014

Cristiana Pacciniová, Simone Troisi: Smrt nemá poslední slovo

„Bůh křesťanů překvapuje a občas nahání strach: je ho vidět kráčet jako přízrak po moři, nebo nás zve do bouře. Vidíme ho ponížít vědouce dvěma těhotenstvími... vyučovat velké prostřednictvím dítěte, které má pouhé kilo a sedm set gramů, obnažit srdce dospělých životem, který trvá sotva půl hodiny. Darovat Božské světlo světu prostřednictvím dvou manželů a bratří v Kristu.“

Pokud se necháte pozvat k četbě této knihy, budete bohatě naplněni. Budete přetékat emocemi a dojmy. Budete rozjímat, žasnout, plakat. Tato kniha je opravdu silná. Ne tolik tématem smrti, kterou popisuje... je to spíše síla svědectví, jak právě a jenom kráčení úzkou Boží cestou může navzdory bolesti a veškerým lidským předpokladům vnášet do srdce pravou radost a pravý pokoj.

„Tato kniha má každému, kdo chce otevřít své srdce, prostě dosvědčovat, že Bůh je dobrý a že můžeme zemřít šťastní.... Dostal jsem tolik milosti, že jsem viděl to, co mnozí proroci a králové toužili vidět a neviděli. Byl bych vinen, kdybych mlčel. Musím svědčit. Já odsud a ty odtamtud, spojení v lásce pro nás nové, jiné, ale rozhodně ne slabší.... Bylo nutné, abys zemřela, má nejdražší, bylo to nutné. Aby slepí viděli, žízniví byli napojeni, ti, kdo v srdci smýšlejí pyšně, rozptýleni a jeho lid věděl, že otroctví skončilo a Král přichází ve slávě.“

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015

Brian Draper: Duchovní inteligence

Ze závěru knihy, který by mohl být jejím úvodem: *Duchovní inteligence je užitečný způsob, jak přemýšlet o tom, kým jsme a proč jsme tady. Bůh nám dal niternost, abychom v rámci přítomného okamžiku přijali věčnost, ke které nám zjednal přístup. A to není jen pro lidi, kteří jsou svatí, zbožní či šílení. Všichni máme duchovní inteligenci a kdokoliv může skrze ni začít uskutečňovat svůj potenciál. Jak napsala Evelyn Underhillová: „Nemůžeme prohlásit, že existuje nějaký zvláštní ‘mystický smysl’, který někteří lidé mají a jiní ne, ale spíše že každá lidská duše má jistou skrytou schopnost vnímat Boha, a že v někom je tato schopnost skutečně s udivující plností.“*

Získáte-li přístup ke své duchovní inteligenci, odhalíte-li svou duši, objevíte-li své srdce a necháte-li zemřít své falešné a přivítáte-li to skutečné já, všechno se pozvolna prakticky projeví: stanete se plně přítomnými vůči svému já a lidem kolem sebe – budete si více vědomi svých úkolů, budete všímavější, vyrovnanější a připravenější jednat. Začnete účinně přemýšlet, objevovat, kým skutečně jste, vnímat přítomnost a krásu božského zdroje života a vstupovat do celého nového způsobu života.

Jsou to ale jen popisky, ukazatelé na cestě... Zůstává velká výzva bojovat, jak jste dosud nebojovali: proti banalitě a falešnému já a za život a lásku ve vši plnosti. Je to ta nejtěžší a zároveň nejlehčí cesta. Bude vyžadovat velkou odvahu a houževnatost, ale tuto cestu nedokončíte ze svých vlastních sil. Najdete sami sebe tím, že sami sebe ztratíte.

Tato kniha nebyla sepsána jako vyčerpávající přehled různých spiritualit nebo předepsaná cesta, návod jak se dostat do mystických výšin. Snaží se nás spíše vyburcovat z polospánku pouhého „fungování“ a pozvat na cestu proměny. Spolu s autorem se na závěr na vteřinku zastavme... „Možná přemýšlíte: Z čeho se skutečně potřebuji probudit? Hovořit o procitnutí z duchovního ‘spánku’ je jedna věc – ale co to znamená? Ubíráme se (nebo spíše uháníme) životem jako náměsíční tím či oním způsobem – ať už máte tolik práce, že žijete jenom pro víkendy (kdy se nezmůžete na nic jiného než na odpočinek), nebo jste znuděni tím, co ‘nabízí’ život v konzumní kultuře, letargičtí, vystresovaní, ovládaní strachem ze selhání nebo svádění příslibem úspěchu.“

Mnoho věcí nás dnes uzavírá a bere nám možnost žít život v jeho plnosti ... a naše srdce touží uskutečnit a rozpomenout si, kým skutečně jsme. Přeje si znovu se spojit s důvodem, proč jsme byli původně stvořeni.“

Vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2015

„Mnoho věcí nás dnes uzavírá a bere nám možnost žít život v jeho plnosti ... a naše srdce zatím touží uskutečnit a rozpomenout se, kým skutečně jsme. Přeje si znovu se spojit s důvodem, proč jsme byli původně stvořeni.“

Přejeme požeňnanou postní dobu, příhodný čas probuzení do Života v plnosti.

KaŽy

Stále hledáme knihovnici pro naši farní knihovnu. Je nás opět méně, ale nerady bychom omezily služby knihovny. Proto prosíme, která z farnic byste chtěla pomoci, jste ráda mezi knihami a nevadilo by vám je půjčovat ve středu a v neděli (samozřejmě ne každou), budete vítána.

■ ■ ■ PRO DĚTI

Milé děti,

„Proč jste přišli do kostela?“

„Proč? Chceme se pomodlit křížovou cestu.“

„A co je to křížová cesta?“

„To je taková pobožnost, při které vzpomínáme na jednotlivé okamžiky Ježíšova utrpení.“

„Bylo to velké utrpení?“

„Hrozné, mučili ho, zhanobili a nakonec zabili.“

„A vy si nyní jdete všechno připomenout a poklonit se jeho smrti?“

„Ano.“

„Kdybyste tenkrát byli při tom, pomohli byste mu?“

„Samozřejmě.“

„Opravdu? Děti, víte vy vůbec, co říkáte?“

„No jistě.“

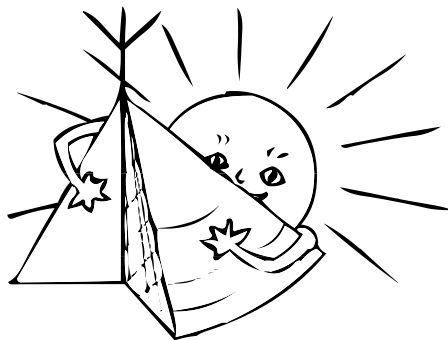
„Poznali byste ho? Kdo to byl? Jak vypadal?“

„To jsou divné otázky. Vy to nevíte? Byl to přece Syn Boží, který se narodil Panně Marii. Vypadal jako každý jiný člověk.“

„Něčím se přece musel lišit, muselo na něm být něco zvláštního. Proč vlastně přišel?“

„Aby přinesl lidem spásu.“

„Co je to spása?“

„Prosím vás, proč se nás takhle divně vyptáváte? Zeptejte se našeho pana faráře nebo si přečtete katechismus, tam je to všechno napsané, nebo, nebo se pojdte křížovou cestu pomodlit s námi...

Budeme se jí modlit u nás v kostele v úterý 15. března od 17 hodin a potom na Petříně na Velký pátek, 25. března. Sraz je v 11 hodin u prvního zastavení a pozvěte i své kamarády“

Křížová cesta vede pouštěmi zloby, bezcestitím nenávisti a sobectví. Nezoufejte, děti, nebojte se! Právě tudy šel Ježíš a otevřel nám bránu do jiného, lepšího království, do království pravdy, spravedlnosti a lásky. Tu cestu všichni dobře známe. Už jsme přece o ní slyšeli, je lemovaná dobrem a radostí. Je sice úzká, strmá, ale dobře prošlapaná. Všichni milosrdní i všichni spravedliví po ní došli až ke slavnosti plné radosti s Kristem Pánem v nebi. Pojdme, stoupejme a nikde a nikdy už z ní neodbočujme! *

*) redakčně upraveno P. Piřha: Kříž Kristův v dějinách lidstva

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO DĚTI

■ Příprava na první svaté přijímání pro děti i jejich rodiče

Začne po Velikonocích, v pátek **8. dubna**, dále pak každý pátek, a to od 16 hodin na faře. V neděli **10. dubna** při mši svaté v 10.30 hod budou děti slavnostně představené farnosti s prosbou o modlitbu a přijmou požehnání. V neděli **29. května** při mši svaté v 10.30 hod přistoupí děti k prvnímu svatému přijímání.

Po dobu přípravy je hlídání mladších sourozenců zajištěno.

■ Pečení misijních koláčků

V sobotu **20. února** od 10 hodin v učebně. Zveme všechny šikovné pekaře a pekařky, malé i velké. V neděli **21. února** je budou děti po všech mších svatých nabízet za dobrovolný příspěvek. Část výtěžku se pošle, stejně jako z Misijního jarmarku, na Papežské misijní dílo dětí a část na dvě děti, jedenáctiletou ugandskou holčičku Jane Nalweyisio a sedmnáctiletého indického chlapce Wilsona D'Souza, z projektu Adopce na dálku. Za názvem akce „Děti pomáhají dětem“ se skrývá aktivita našich dětí – společné pečení koláčků na faře a jejich následný prodej. Stojí to čas a nějaké úsilí. Ale přispějeme na dobrou věc – pomůžeme chudým dětem.

■ **Křížová cesta s dětmi**

V úterý **15. března** od 17 hodin v kostele. Děti, připravte si doma nějaké zajímavé ztvárnění jednoho ze zastavení křížové cesty a přineste s sebou. Všechno jako každoročně vystavíme v kostele.

■ **Postní sv. zpověď' dětí**

V týdnu před Svatým týdnem ve středu **16. března** od 17 hodin a v úterý ve Svatém týdnu 22. března, vždy po náboženství nebo kdykoli podle rozpisu.

■ **Pašijové hry**

Na Zelený čtvrtek **24. března** od 10 hodin ve farním sále. Tvořivá dílna se členy divadla Máj pro všechny kluky a holky.

■ **Křížová cesta na Petříně**

Na Velký pátek **25. března** dopoledne. S dětmi i našimi farníky se půjdeme pomodlit křížovou cestu na Petřín. Modlitbu povede pan Petr Šimůnek. Sraz v 10 hodin u kostela ve Strašnicích nebo v 11 hodin u prvního zastavení Křížové cesty na Petříně. Děti, vezměte si s sebou dřívka, která získáte za plnění postních úkolů v neděli v kostele při mši svaté. Návrat ke kostelu kolem 13 hodiny. Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku! Na Petříně to často hodně fouká!

■ **10 let Mateřského centra**

Oslavíme v neděli **24. dubna** – v 10.30 poděkujeme za všechny naše děti a rodiče při mši svaté, na odpoledne chystáme zábavný program, mj. pro děti divadlo a hry, posezení s rodiči. Zveme všechny absolventy a absolventky s jejich rodiči.

■ **Květnový výlet**

Letos to na delší pobyt nevychází, přesto bychom se rádi vydali alespoň v sobotu **7. května** na výlet. Ne na moc dlouhý, ani moc krátký nebo nudný. Budeme rádi, když se připojí kdokoli z dětí. Informace upřesníme, až nadejde čas.

■ **Dětský den**

V neděli **29. května** odpoledne od 15 hodin ve venkovních prostorách kostela. Dopoledne při mši svaté v 10.30 přistoupí řada dětí slavnostně k prvnímu svatému přijímání a odpoledne všichni společně oslavíme Den dětí už tradičně hrami a soutěžemi.

■ **Pouť k Pražskému Jezulátku**

V pondělí **20. června** na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici. Po mši svaté dostanou děti, které chodí na náboženství, vysvědčení. Doprovod dětí od strašnické fary a zpět zajištěn.

■ ■ ■ MŮŽEME SE JEN DĚSIT NEBO NAŘÍKAT? _____

Přehled některých modlitebních aktivit probíhajících v Evropě.

V září 2015 byla ve Francii odstartována facebooková stránka „Croisade del'Amour“. Lidé mohou adoptovat jednoho IS bojovníka, dát mu křesťanské jméno a pravidelně se modlit za jeho obrácení. Jménem dostává i mocného přímluvce, dotyčného světce jako svého patrona. Myšlenka se po listopadových atentátech rozšířila do celé Evropy (ke konci r. 2015 měla 15 000 členů). V německy mluvících oblastech se k této myšlence připojila skupina nazývající se „Vítězné tažení lásky jako odpověď na IS“, cca 3 000 členů.

Prameny: článek v PUR magazin 12/2015 a www.catholicnewsagency.com. V češtině obíhá výzva na internetu také.

Na facebooku: <https://www.facebook.com/groups/962566013781918/?fref=nf>

Nigerijský biskup Oliver Dashe Doeme (diecéze Maiduguri, severní Nigerie) při modlitbě růžence ve své kapli před Nejsvětější svátostí oltářní spatřil Pána Ježíše. Ten mu podal meč, který se pak v biskupově ruce změnil v růženec. Nato mu Pán Ježíš třikrát řekl: „Boko Haram zmizelo“. Biskup tomu jednoznačně porozuměl tak, že modlitbou růžence lze vyhnat Boko Haram ze země.

Tak můžeme pomoci Nigerii i my. Pramen: PUR magazin 5/ 2015

Je třeba se vrátit k modlitbě Anděl Páně. Při ní jakoby pomáhá obráceným muslimům k tomuto novému modlitebnímu rytmu, jak jim je doporučován, protože je pro ně těžké přejít ze starého navykého muslimského modlení. S vírou přijímají nový způsob existence a to není lehké.

Zdroj: CSI (křesťanská mezinárodní solidarita), Kirche in Not.

K Anděl Páně připojit Otčenáš za znovupokřesťanstění Evropy. Na radiu Proglas se to děje, ale jen v pátek v poledne.

Více na www.europe4christ.net

Věnujme 10 minut týdně jakékoli modlitbě za obrácené muslimy, neboť ti jsou přímo ohroženi na životě.

Zdroj: www.opendoors.de

Aktivít je ještě více, zde jsou jen některé, které nás mají vyburcovat z pohodlí a soustředění jen na svou rodinu, své přátele, svou farnost, svou zemi.

S. J.

■ ■ ■ PROGRAM BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH 2016

Neděle	20. 3.	Květná neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Čtvrtek	24. 3.	Zelený čtvrtek	18.00 – mše svatá adorace v Getsemanské zahradě do 24.00
Pátek	25. 3.	Velký pátek	adorace v Getsemanské zahradě 15.00 – modlitba křížové cesty v kostele 18.00 – obřady Velkého pátku
Sobota	26. 3.	Bílá sobota	8.00 – modlitba breviáře v kostele 8.30 – Effata – pro katechumeny celý den adorace u Božího hrobu do 18.00 20.00 – Velikonoční vigilie
Neděle	27. 3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Pondělí	28. 3.	Pondělí velikonoční	9.00, 18.00

Možnost svátosti smíření před Velikonocemi

Čtvrtek	17. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Pátek	18. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Sobota	19. 3.	10.00 – 12.00	14.00 – 18.00

Po domluvě je možný i jiný čas. Je velmi dobré využít možnosti svátosti smíření hodinu přede mší svatou během celé Postní doby. Mělo by být v zájmu každého, aby ve Svatém týdnu (po Květné neděli) byl už vyzpovídáný a připravený slavit Velikonoce s čistým srdcem.

Věnujte, prosím, pozornost rozpisu velikonočních bohoslužeb a také rozšířené možnosti přijmout svátost smíření před Velikonocemi. Samozřejmě se zpovídá i běžně hodinu před mší svatou, nebo i jindy podle dohody. Rádi také navštívíme vaše nemocné u vás doma. Stačí požádat a domluvit se na návštěvě.

Srdečně,

Váš Otec Karel

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Postní doba letošního Svatého roku je tedy časem příhodným pro to, abychom díky naslouchání Slovu a konání skutků milosrdenství konečně vyšli ven ze svého existenčního odcizení.

Jestliže se skrze skutky tělesného milosrdenství dotýkáme Kristova těla v bratřích a sestrách, kteří potřebují, abychom jim dávali najíst, oblékali je, ubytovali je a navštěvovali, pak skutky milosrdenství duchovního – radit, vyučovat, odpouštět, napomínat, modlit se – se dotýkají bezprostředněji toho, že jsme hříšníci. Tělesné a duchovní skutky proto nelze oddělovat. Právě tím, že se hříšník v ubožákovi dotýká Kristova těla, může dostat dar pochopení, že on sám je ubohý žebrák. Na této cestě si také „pyšní“, „mocní“ a „bohatí“, o nichž hovoří Magnificat, mohou uvědomit, že jsou bez vlastní zásluhy milováni Ukřížovaným, který i pro ně umřel a vstal z mrtvých. Pouze v této lásce se nachází odpověď na žízeň po nekonečném štěstí a lásce, o níž si člověk klamně myslí, že ji může utišit pomocí idolů vědění, moci a vlastnění. Existuje však trvalé nebezpečí, že kvůli stále neprodyšnější uzavřenosti před Kristem, který v chudém i nadále tluče na dveře a na srdce, skončí ti pyšní, bohatí a mocní tak, že se sami odsoudí k pádu do oné věčné propasti, již je peklo. Proto znova zaznívají zkormoucená Abraháмова slova, určená jak jim, tak i nám všem: „Mají Mojžíše a Proroky, ať je uposlechnou“ (Lk 16,29). Takovéto činorodé naslouchání nás nejlépe připraví na oslavu konečného vítězství zmrtvýchvstalého Snoubence nad hříchem a nad smrtí. On si přeje očistit svoji Snoubenku, která očekává jeho příchod.

Nepropásněme tuto postní dobu jako čas příhodný pro obrácení! Prosme o ně na mateřskou přímluvu Panny Marie, která před velikostí Božího milosrdenství, jež se jí dostalo bezplatně, jako první poznala svou nepatrnost (srov. Lk 1,48) a vyznala, že je pokornou služebnicí Páně (srov. Lk 1,38).

Poselství Svatého otce Františka k postní době 2016

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie Praha – Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10
tel.: 274 782 480
www.farnoststrasnice.cz

e-mail: k.koci@gmx.com